

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 8. Religiosus non amet Sæculum, cognatos, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Christi jugo submissum, vinculis se subiciat barbarorum. Non Eglon Rex Moab; Judic. 3. 17. 21. sub sua te ditione possideat; sed tecum simul Aoth illum inopinato pugione confodiat. Nec Agag Rex Amalec cum terreno Israel. 1. Reg. 15. 14. sub suo te imperio comprimat; sed cum Samuel te per artus in frustra concidat. Non te destructor ille Jerusalem, 4. Reg. 25. 10. delectet: qui, quoniam illecebrarum suggerit oblectamenta carnalium, super coctos habere dicitur principatum. Id. ep. 24. ad quandam Monachum.

§. VII.

Religiosus magna spernens, non vincatur minoribus.

Converte gladium tuum in locum suum. Matth. 26. 25. S. Leo serm. 6. de Pass. superfluum erat, ut, qui volebat præsidio angelicarum virtutum juvari, vellet se unius Discipuli oppositione defendi. Fugiamus & nos, qui magnalia Mundi abnegavimus, de parvis consolationem querere, qui plenas mensas abjecimus, ad micam anhelare. Bæza t. 1. l. 1. c. 11. §. 12.

Cum cognovisset, quia venturi essent, ut raperent eum, & facerent eum Regem; fugit iterum in montem ipse solus. Joan. 6. 15. Expende, quod à populorum regno fugiens, etiam à Discipulis fugit, & solus abiit. Cur & Discipulis relinquit? Nec videretur paucorum ducatu teneri, qui populorum regnum tam facile dimittit. Fœdum est, si magna reliquiti, illigari parvulis, & frivolis: qui ignitas diaboli excussit sagittas, cedere fulgentibus Mundi scintillis. Id. t. 2. l. 6. c. 5. §. 15.

Videte vosmetipsos, ne perdati qua operati estis; sed ut mercedem plenam accipiatis. 2. Joan. 8. Fervor noster, ut hedera Jonæ, idè maturè crescit; ut, quò festiviùs Jonam recreaverit amoenitate foliorum, eò durius illum ad mortem usq; cruciet; in lucis ortu miserum passus occasum. Nimirum gigantes nascimur, & vivimus pusiones. Meridie expandimus in aurora, noctem meridiei invecuri. Quis Monachorum non exultavit ut gigas ad currendam viam? Pf. 18. 6. prorsus à summo celo egressio ejus. At, ubi carceres excefferit, non unis in medio stadio oblitus bravii obrigescit in lapidem &c. Oliva l. 4. Strom. §. Videte vosmetipsos. Vide hïc plura.

Abstine à servo DEI tale inquinamentum, ut patientia, majoribus tentationibus preparata, in frivolis excidat. Tertull. l. de patientia.

Nullus magis illicita vitare debet, quam qui respuit quod licebat. S. Cæsar. Arel. hom. 16.

Multi in Religione non pubescunt, mediâ licè ætate: quòd reculis opacati ad frugem coqui non possint. Doleo, tantillis nos rebus à consecutione summi boni disturbari. Ut gigas, non molâ, sed lapide. 1. Reg. 17. 50. à simulachrum Babylonicum non monte, sed

lapillo, Dan. 2. 34. conciderunt: ità maxima minimis everuntur: qui fluminibus innatant, stillicidiò pereunt. Oliva l. 6. Stromat. §. Jam hycms transit.

Ego sanè vix ullum in Monasteriis novi, qui præcipua, & essentialia Religionis, non ultro subeat. Pater dimittitur, patria deseritur, patrimonium abdicatur, purpuræ valedicitur, vota Deo litantur: at minima non facilè, aut abdicantur, si placent; aut, si desipiunt, tolerantur. Purpuram nolumus; sed lacernam odimus: fallidimus palatia; sed angulos horremus. Nullus non Hebræorum mare transiit; Jordanem verò non omnes transière. Num. 32. 5. Id. l. 10. Strom. §. Hoc sentite in vobis &c.

§. VIII.

Religiosus non amet Sæculum, Cognatos &c.

Ecce sagittæ intra te sunt, - tu veni ad me &c. 1. Reg. 20. 22. dicebat Jonathas ad David. Si intus sagittæ; si Dei amor recludit te in cellula; nec affectio ad Sæculum trahit; *pax tibi est securitas*, atque signum electionis. At si *ultra te sunt*: si affectio tua ad propinquorum obsequium, ô Religiose, exierit, & ad Sæculum; *dimisit te Dominus*, Escofar tr. 3. Coll. Chr. l. 6. obf. 2.

Expoliari me tunicâ &c. Cant. 5. 3. Tunica occupationes hujus Sæculi figuratè denuntiat. V. Beda hïc.

Vos estis sal terræ. Matth. 5. 13. Sal extrahâ maris aquâ, & congelatâ solis calore, fit. Ità Monachi, qui ex Mundo erepti, orationis calore in salem convertuntur. Si autem salem in mare projeceris, dissolvetur in aquam. Ità Monachus, in monasterio factus sal; si iterum Mundum ingreditur, & cum secularibus conversatur; Mundanus fit, ut antè fuit. Stella in Luc. 2.

Quemadmodum vincula, & catenæ, aquilæ; ità & Monacho sollicitudines Mundi. S. Ephrem Paræn. 50.

Quemadmodum turpe est, virum, ætate provecum, in cinere, aut pulvere, confidentem, puerilia describere: ità turpe, imò longè turpius est, eos, qui de rebus æternis perfruentis debent esse solliciti, in rerum terrenarum pulvere volutari; & studiorum turpitudine professionis suæ fœdare perfectionem. S. Nilus lib. ascet.

Monachus pauper, est tanquàm aquila in sublime volans: quæ tunc ad escam se dimittit, cum urget necessitas. Id. or. 3. de avarit.

§. IX.

Religiosus vitet commercium Secularium.

Vir Dei venit ad me, habens vultum angelicum; terribilis nimis. Judic. 13. 6. ait mater Samsonis ad virum suum. Ubi autem secundum ejus annuntiavit adventum; ait: *ecce apparuit mihi vir, quem antè videram.* v. 10. Ecce quomodo imminuta est autoritas sapius redeuntis ad mulierem: primâ vice *vir Dei* Angelo propior, quàm homi-

ai,